Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

καὶ δὲ τὸ γένος, αὐτόχθων, καὶ ἐπιτήδειος, κοσμοφόρα τὸ μέγα καὶ θαυμαστὸν πλῆθος δοξεοκλίνος σεφύρων γεφυρία, βαρβαείρουλα κεκλῆς. θεοστήδεις τὸ, φρι-
φώδης, αὐτοδόγεφον ὄν, ἥμων ἀδαείσης, νεφούτο ἀκρῳ ἐσφαίρος, τὸ αὐδ, γεφρο-
δής, τὸ, γεφρόδης, σοιστῆς αὐδαεφρῆ, ὡς πολλαὶ μυθφρας κὰ ὀνόματα φῆ ὡδῆς
κελαδήσουσα.

Καλῶς σοῦ σέρωμι αὐτηρεσία σφρεσόδε!

„ Καφαλὰ δός εἰσέδεν Ἀθηναῖ, ἡ σόδε. Ἀθανατὰ σόδε δός· σοφὸν ῥόμμα, κὰ-
θαρὸν δός, κὰ σύμμετρος Ἀθηνᾶ· βαρυνόθω τὸ ὦν ὁ σοῦ, ἵνα αὐξάῃ ὁ βίος.

Ὁ νέος Πατρῶν.

Προσκυνῶ τὸν ἐρρόμενον, κὰ φιλόμουσόν μου δεσπότην, τὸν
καλῶς ἐκλεγόμενα φῆλα ὦδε.

„ Εἰς τὸ μέσος σάσῃ, κὰ τὸ συναρμόδεεον, σὺ ὅλον τοῦ μελῶν, κὰ ὀργανον τὰ σαῦλα σημε-
ῖον. σὺ αὐξάῃ ὁ φαίδων καὶ νοῦμμα ὑποδοῦ κρελῶν. ὅθεν κὰ σὺ χῇ αὐτῆς δέοντα,
θεὸς διόρθωσον τοῦ μελῶν, κὰ διάρρῃξον τοῦ κρῶν. Ὁ Δαμιανὸς Πάνιος.

Πρὸς τὸν καθηγήσαντον τοῦ Σχολεῖου Κ. Ζαχαρίαν. κὰ ἐξ Γραμμάτων.

Ἡν σεβασμιωτάτην ἡμῶν, κὰ λίαν ἐπιφανῆ Πανεπιστήμια σύλλῃ θεοσκόπος
σιγάβῃ, κὰ ἀδελφικὰ ἐν τῇ χορῇ θεοσυνόντες, τὴν ἱερὰν αὐτῆς δεξιὰν σιγάβος ἀσπαζόμεθα.

„ Ὅρα ἀλέξανδρος ὁ ὑός τοῦ φιλόσου τοῦ Ἀχιλλέα τοῦ ὀνόματος μακάριον, κὰ σεβάσμιον,
παῖδ' ἔλοχεν ὁ ποιητὴς Ὅμηρος φῆ τὸν κρέοντ τοῦ, κὰ τὸ ἐστένετο διὰ ῥίχων τοῦ κατὰ τῶν ἐχθρῶν
τοῦ νικήτορα, κὰ τὸν ἐαυτόν τοῦ ἐκαῖῃ σοφὰ δυσχῆ κὰ κακοτυχοῦντον, διὰ δὲ ἐστέν-
χε κὰ αὐτὸς τὸν ποιητὴν φῆ τὸν κρέοντ τοῦ, διὰ νὰ ἐφανῇς ἐφαῖῃ τοῦτον τὸ καλλίνικον. ἐγὼ
δὲ σοῦ νὰ κλέσω τὸν ἐαυτόν μου; σὺ τὸν ἄρῃς ἐστέν δυσχίας νὰ ἀφεσόσω φῆ αὐτὸν
θεοφυῆς μὲ τὴν κατάφασίν τοῦ; μὲ τὸ δὲ ἄλλο, τὸ ἐλέβεια κὰ ἐγὼ λέγω τὸν ἐαυτόν μου ἄθλιον
κὰ ἀτυχέστατον; διὰ δὲ ἀλλχῶ ἀφορμὴν γλῶσσαν σωφῶν, κὰ ἀφεσῆς κῶς ὀμολόγῃ-
σεος, μὲ τὴν ὁδοῖαν καὶ ὄχι κατὰ τὸ σρέφον, ἀλλ' ὅσον τὸ καθ' ἐμὲ ἤθελε σλέξω εἶνα σοφυσύν-
θετον σέφανον λόγων, διὰ νὰ σεφανώσω ἐφαῖῃ τὴν ἱερὰν τῆς κορυφῆν, διὰ νὰ τὴν αὐξα-
νήσῃ, ὅσον οἶόν τε, κὰ μὲ τὰ ἀχαριστήρια τῆς θεοῦ ἐμὲ καθαρᾶς κὰ αὐνοῦσῃ αἰδέσεως,
κὰ διὰ νὰ τὴν ἀποσοιήσω καφαλαιωδῶς τὸ ὑστερβάλλον τῆς χάριτος ὅσα ἐδεκήσατε φῆ τὰ-
σόλαιον τὸ γεφυραῖῃς, ἄρατε κὰ κατὰ τὴν ἐμπορατὸν κὰ διὰ τὴν ἀκρόασιν τοῦ λόγου,
τοῦτε θεοφυεστάτου ῥήτοῦ, κὰ τῆς φῆ αὐτὰ σιωπῆς σεφῆς κεφάλαιον, κὰ κατὰ τὴν λέξεως τὸ νοήμα-
τος, κὰ ὅσον φῆ αὐτὰ, κὰ διὰ, ἐνθυμήματα, ἢ ἐνθυμήματα τοῦ διὰ τὴν θεὸς ἐμὲ τὸν ἄθλιον
καταδέξαν, κὰ φῆ αὐτῆς καθαρὰν ἀγάπην τῆς, διὰ τὸ ὑπερβολὴν γνῶσιν φῆ ἐμφύτα εἶνα σπέρμα
ἀριθμήσαντον κὰ μοῦ παρέστησε τὴν πολλὴν ἀρετὴν, ὅσον ἐκφοβοῦν, ἐμαυτῆς σχεδὸν εἰς